

Oktober 2009 - Slotrit

Maandag was het nog erg droevig weer. Maar dinsdag was veel vriendelijker, de zon scheen en het was al vroeg aangenaam. Tijdens het uitlaten van de hond had ik nog een fleecetrui aan. Maar in combinatie met een warme jas werd dat een natte rug. Dus die trui ingeruild voor een shirt met lange mouwen. Ik had de voering al in het motorpak gedaan en dan kun je wel wat lijden.

In het zuiden is het herfstvakantie. Dat merk je meteen want de A27 heeft geen meter file. Daarom ben ik te vroeg bij Hagestein. De Garmin weet het adres makkelijk te vinden. Op het parkeerterrein staan al motoren en Jaap en Hezeke verwelkomen mij.

Hezeke had mij de dag ervoor al het nodige verteld over Teus Burggraaff, onze gastheer. Maar wat ik te zien kreeg toen ik de loods binnen liep overtrof mijn stoutste dromen. Er zijn mensen met een paar motoren maar Teus heeft er echt veel. En de één in nog betere staat dan de andere. Noem een merk en het staat er. Nu kan ik een heleboel over dit prachtige museum en Teus gaan schrijven maar er is een leuk artikel beschikbaar. Klik op de onderstaande link voor het artikel.

<http://www.hetkontakt.nl/vrije-tijd/3194/-lsquonu-ben-ik-museumdirecteur-rsquo.html>

Er is koffie en appelgebak maar ook vooral al veel gezelligheid. Want iedere keer als de zoemer in het museum gaat betekent het dat er weer iemand het erf op komt rijden. En die zoemer blijft maar gaan. In totaal wel 27 keer!

We gaan even een week of drie terug. Ik verstuur de uitnodiging en krijg een lauwe respons. Een aanmelding of 4-5. Niet wat ik verwacht voor een slotrit. Overleg met Hezeke levert een lokkertje op; de motor van de paus moet het doen. Die genoemd in de uitnodiging en daarna stromen de aanmeldingen binnen. Hezeke verzucht in haar welkomstwoord dat we wel erg goede Katholieken moeten zijn dat wij hier wel op reageren. Nu ga ik in gedachte het taalgebruik en gewoontes van een aantal lieden eens na en moet constateren dat dit niet zo kan zijn.

Er is voor vandaag geen strak plan. Hezeke en Robert hebben een rit van ca. 100 km in gedachte en een lunch halverwege. Wij mogen bepalen hoe we het in gaan vullen. Er is wel een pet voor Teus want die spaart hij. En wij mogen een bijdrage leveren voor zijn museum. Om de dag niet in volledige anarchie te laten ontaarden stel ik voor om dan wel om 11:30 te vertrekken. Dat wordt met algemene stemmen aanvaard. En we kijken rond. Rondborstige en buikige Teus verteld over zijn motoren, museum, bedrijf en leven. Wij hangen bij toerbeurt aan zijn lippen. En we kijken vooral veel rond. Je kunt hier een groot deel van de ontwikkeling van de motorfiets voor je ogen meemaken. Al volg je de jaargangen van een merk maar. Er is een muur lang BMW's, een cirkeltje Harley's en een rijtje Jawa. CZ. Prachtige Douglas motoren die wij eigenlijk als DC-10 Sky Riders moeten adopteren.

Teus vertelt van 2 motoren dat hij die wel heeft opgesteld maar dat die nog gerestaureerd moeten worden. Dat lijkt snel gepiept want die dingen zien er al prachtig uit.

Vandaag is Hein er weer. De B777 unit kan hem missen en het heeft hare majesteit behaagd om hem naast het vliegbrevet weer een rijbevoegdheid te verlenen. En ook het familiebudget stond het toe dat er weer een motor werd gekocht.

Ron is nu opgeleid tot Afrikaanse ranger en komt even warm draaien voor een avontuur in Namibië. Hij gaat samen met Evert en Henk onze Bob en Nol begeleiden vanuit Windhoek naar Kaapstad. Jullie volgen de verrichtingen van de mannen toch ook dagelijks op www.trapper.nl ? Wat gaan ze goed. Henk spreekt ze om de dag en ook regelmatig moed in. Dat zal we loslopen.

Voor Leo moet het een verademing geweest zijn om te zien dat er nog meer BMW's zijn waar zo aan gepoetst wordt. Heeft hij de motor tijdens de lunch nog afgespoeld?

Ron Vader was er met maatje Mariëtte. Die had weer voor een nieuw lid gezorgd; Jan Carpentier. Even gemist op wat voor motor hij reed. Ik meen iets sportiefs gooi en smijtwerk gezien te hebben. Nog een nieuw lid Ron Stil. Ik heb echt niet goed opgelet want weet niet meer met wie

hij was meegekomen. Wel dat Enrico heel erg blij moet zijn want de andere Nederlandse Moto-guzzi rijder is nu ook lid van de DC-10 Sky Riders. Even wat sleutelervaring uitwisselen. Overigens was Enrico er niet.

Maar we zouden ook nog motorrijden. Verrassend snel zat iedereen op de motor. Mooi zonnetje erboven. En natuurlijk naar de zuidelijke Lekdijk. Prachtig zo in de herfst. En rustig door de week. Stukje illegaal van Vianen naar Lexmond.

Ameide is één van de mooiste dorpen die ik ken. En daar staat het mooiste huis aan de dijk te koop. Beetje buiten mijn prijsklasse helaas. Men wist te vertellen dat de eigenaar een paar jaar geleden is overleden en de weduwe er nu uit wil.

Tienhoven, Waal en Langerak en dan op zeer listige wijze binnendoor zodat we dat lelijke industrieterrein bij het veer naar Schoonhoven omzeilen. Sluis is niet veel meer dan een kerk in de dijk waar je omheen moet. Wel erg mooi.

We verlaten de dijk en gaan door de Alblasserwaard toeren. Na exact 50 km zijn we in Mole-naarsgraaf, of was het toch Bleskensgraaf?

Geeft niet maar hier is er lunch. In de kelder heeft men de tafels voor ons klaargezet. Daarop een kleine gelegenheidskaart met nog altijd een 20 gerechten. Waarom zoveel? Er hoeft maar één gerecht op voor ons. Anders krijg je maar dat ze andere dingen gaan eten zoals saté met friet en broodje bal. Of erger nog een salade. Er is zelfs soep gegeten. Klein minpuntje, bij onze tafel waren ze door het bruine brood heen. Onze poging om het geheel met iets gezonds te omlijsten werd daarmee de grond ingeboord.

Bij mij aan tafel de buurman van Gerard Kranendonk, Jan Overbeke. Die is nu al een paar keer mee geweest en heeft het erover om lid te worden. De heren wonen op Tholen en hebben het erover om volgend jaar een Zeelandrit uit te zetten. Dat is een eerste toezegging. Later die dag doen Hein en Jaap de toezegging dat zij een 11 stedenrit gaan uitzetten. Dat zijn er al twee. Samen met de VRO in maart en een slotrit die iets met Glize te maken heeft (Guido) begint het seizoen alweer vorm te krijgen. Leo gaat weer met een paar motards naar Duitsland. Maar ik heb nog een viertal ritten in de aanbieding.

Afrekenen is vandaag weer briljant. Tenzij men met een schuld is achtergebleven. Dat moet de Rotary dan maar aanvullen want die hadden de mooie zaal in gebruik en wij moesten daarom naar de kelder. Overigens vind ik de DC-10 Sky Riders ook een goed doel.

Henk gaat er vandoor. Ik was blij dat hij erbij was want hij was met rugproblemen uit Frankrijk terug gekomen. Maar om dan gelijk je motor op zijn kant te leggen? Robert helpt Henk en zijn ego weer overeind. Daardoor zijn Martijn (lastig die handschoenen?), Robert en ik wat achterop geraakt. Maar we vinden moeiteloos aansluiting. Dankzij de voorganger die bij een bruggetje keurig op ons stond te wachten. Maar Anne merkte later terecht op dat we weer even aan de discipline moeten werken. Baksteen gewijs, afstand houden en andere zaken die bij het groeprijden horen moeten weer aangehaald worden. Volgend seizoen zullen we het evangelie van Henk, onderschreven en gepredikt door het bestuur en geweten van de DC-10 Sky Riders, weer een keer verspreiden.

Ondertussen zijn we langs de Giessen gaan rijden. Prachtige dorpjes; Giessen Oudkerk, Giesenburg, Giessenlanden. Onder de A27 door naar Vlietskade, over de Bazeldijk. En dan voor Meerkerk vraag ik me af of Hezeke de route aanpast omdat de brug op is of dat ze echt door Meerkerk wil. Maakt niet uit. Beide routes zijn mooi. Ik ken het hier omdat ik wel eens een poging doe om de file op de A27 te vermijden. Zinloos natuurlijk want dit duurt ook lang. Maar het is wel leuk rijden.

Richting Hei en Boeicop. Op de Polderweg richting Bolgerijsekade vraagt Harrie zich af welke snelweg er links van ons ligt. Daar kijkt hij zo geconcentreerd naar dat ik hem recht op een auto op de linkerbaan af zie rijden. Wat te doen? Als ik toeter dan kijkt hij in zijn spiegel en ziet hij de auto niet. Ik kan alleen maar afwachten of hij ontwaakt en ontwijkt. Alles loopt goed af maar die dame in dat rode autootje heeft een hartslag die niet meer goed komt die dag.

Nog even onder de A2 door. Vlakbij ligt een berucht verkeersplein: Everdingen. Je vraag je af

waarom dat naar Everdingen is genoemd want Vianen en Hagestein liggen er dichterbij. Nu wordt de brug al naar Vianen genoemd in de verkeersberichten. Kennelijk bekt verkeersplein Hagestein niet goed. Dat er ter hoogte van Hagestein een file staat klinkt dan wel goed?

Maar we zijn weer thuis bij Teus. Wat is die man gastvrij! We kunnen drinken wat we willen en al vlot komen de schalen met worst en kaas door. Nootjes op tafel. En weer een heleboel verhalen. De dag moet natuurlijk nog wel een beetje een officieel tintje krijgen. Als is het allen maar om Teus te bedanken. Hezeke heeft de pet goed laten vullen en we richten een paar mooie woorden van waardering en dank aan Teus. De pet wordt in dank aanvaard. Weer een pet met een verhaal.

Ik voel mij geroepen om het seizoen af te sluiten. Niet nadat ik Hezeke bedankt heb voor een prachtige rit en ons naar dit museum te lokken. Om het seizoen waardig af te sluiten moeten we natuurlijk onze trofee weer uitreiken. Leo heeft hem meegenomen en is blij dat hij van het spuuglelijke ding af kan. Ook dit jaar is er weer iemand die zich in positieve zin naar voren heeft gewerkt en aan ons is opgevallen. Hezeke heeft niet alleen de slotrit goed georganiseerd maar denkt ook altijd leuk mee. En zij heeft een grote belofte in zich voor de toekomst. Zij is ons contact met Freebike maar ook via haar Robert met KTM. En Robert is ook een leuke, gezellige vent. En je moet dat ding toch aan iemand uitreiken. Anders komt hij nog bij mij boven de haard en daar heeft hij al eens een jaar gestaan.

Ik neem de gelegenheid ook nog aan om zeer serieuze dreigementen te uiten aan de aanwezige leden aangaande het volgend seizoen. Met succes. De toezeggingen kwamen spontaan los. Jammer dat ik ze niet meteen contractueel heb vastgelegd. Maar ik heb er een paar onthouden. De rest meldt zich spontaan via de mail nog een keer bij mij.

Tenslotte was het mijn zware taak om namens onze penningmeester het slechte nieuws te brengen. De bankencrisis en de val van DSB zijn ook niet aan Zeewolde en onze kas voorbij gegaan. Bovendien lijkt onze financiële positie ten onder te gaan aan het succes van onze niet bestaande organisatie. Meer deelnemers aan de ritten doen een zware aanslag op onze reserves. Maar ik sta in voor onze penningmeester. Hij heeft geen greep in de kas gedaan anders dan ten bate van de deelnemers. Bovendien, wie durft een kerel van dergelijk formaat te beschuldigen van malversaties? Ik niet.

Maar het trieste nieuws is dat wij ons genoodzaakt zien om een verhoging van 50% in de bijdrage door te moeten voeren. Het volgende seizoen zal de bijdrage derhalve een schofterige € 15,- gaan bedragen. Voor die lieden die moeite hebben met deze enorme aanslag op het persoonlijke budget zal onderzocht worden of er een bank is die een voorfinanciering op zich kan nemen. Vragen aangaande crewkorting en familietarieven zullen in overweging worden genomen.

De sfeer was daarmee goed verziend en ik zag menig een naar zijn/haar jas grijpen om af te druipen richting huis. Emotioneel werd er voor de winter afscheid genomen. De thuisreis viel mij zwaar.

Tot volgend seizoen.

Rein

